

BESCHIKKING
van het Benelux Comité van Ministers
betreffende de wederzijdse erkenning
van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag

M (2020) 2

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Gezien het Internationaal Verdrag betreffende normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen (STCW-F-verdrag¹),

Overwegende dat de onderdanen van de Benelux-landen, ingevolge de toepassing van artikel 2, lid 2, onder b), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie van 3 februari 1958 op de visserij in de territoriale wateren van het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, dezelfde behandeling genieten als de eigen onderdanen voor wat betreft de uitoefening van economische en beroepswerkzaamheden, met inbegrip van de verlening van diensten,

Overwegende dat, in het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, de beroepswerkzaamheden van personeel van vissersschepen moeten worden gecertificeerd overeenkomstig het STCW-F-verdrag, onverminderd het bepaalde in richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties,

Overwegende dat de wederzijdse erkenning van de betrokken vaarbevoegdheids- en bekwaamheidsbewijzen nog niet op een vanuit het perspectief van de Benelux Unie afdoende wijze is geregeld, wat aanleiding geeft tot een ongerechtvaardigde belemmering van het vrije verkeer van personeel van vissersschepen,

Overwegende dat het wenselijk is om dienaangaande structurele, wederkerige afspraken te maken in het kader van de Benelux Unie, zonder daarbij afbreuk te doen aan de positie van het Groothertogdom Luxemburg ten aanzien van het STCW-F-verdrag,

Heeft het volgende beslist:

---

¹ "International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel".

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) "STCW-F-verdrag": Internationaal Verdrag betreffende normen inzake opleiding, diplomering en wacht dienst van personeel van vissersschepen, gedaan te Londen op 7 juli 1995;
- b) "Bewijs":
  - i. Ofwel een vaarbevoegdheidsbewijs of een bewijs van beroepsbekwaamheid als bedoeld in de reglementaire bepalingen inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart, wat het Koninkrijk België betreft,
  - ii. Ofwel een vaarbevoegdheidsbewijs of een bekwaamheidsbewijs als bedoeld in de wettelijke bepalingen omtrent de bemanning van zeeschepen, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft;
- c) "Bevoegde autoriteit": een autoriteit uit het Koninkrijk België of het Koninkrijk der Nederlanden zoals bedoeld in artikel 4 van onderhavige beschikking.

2. Voor het overige hebben de in deze beschikking gehanteerde begrippen dezelfde betekenis als in het STCW-F-verdrag.

Artikel 2. Toepassingsgebied

1. Deze beschikking is van toepassing op de erkenning van bewijzen die door of op gezag van het Koninkrijk België of door of op gezag van het Koninkrijk der Nederlanden, voor het Europese deel van Nederland, werden afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag.

2. Ten aanzien van zeevarenden, die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en beschikken over andere beroepskwalificaties of bewijzen dan deze bedoeld in lid 1, laat deze beschikking onverlet de bepalingen van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en de relevante bepalingen die in het Koninkrijk België of het Koninkrijk der Nederlanden in uitvoering van die richtlijn zijn vastgesteld.

Artikel 3. Wederzijdse erkenning

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8, erkennen de administraties van het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden elkaars in artikel 2 bedoelde bewijzen, door middel van een officiële verklaring overeenkomstig voorschrift 3 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag.

Artikel 4. Bevoegde autoriteiten

De administraties van het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden stellen elkaar schriftelijk in kennis van de autoriteit of autoriteiten die overeenkomstig de interne regelgeving en bestuursorganisatie bevoegd zijn voor de uitvoering van deze beschikking. Van elke relevante wijziging dienaangaande, waaronder wijzigingen in de taken, het adres of de contactgegevens van de bevoegde autoriteit, wordt op dezelfde wijze kennisgegeven.

Artikel 5. Kwaliteitsborging

1. Indien een bevoegde autoriteit daarom verzoekt, stellen de bevoegde autoriteiten elkaar in kennis van de kwaliteitsborgingsmaatregelen die zij toepassen om te voldoen aan de bepalingen van het STCW-F-verdrag inzake opleiding, training en certificatie.
2. Indien een bevoegde autoriteit daarom verzoekt, treden de bevoegde autoriteiten met elkaar in overleg over de in lid 1 bedoelde maatregelen en, in voorkomend geval, over de resultaten van de toepassing ervan.

Artikel 6. Echtheid en geldigheid van bewijzen

1. Indien een bevoegde autoriteit verzoekt om verificatie van de echtheid en geldigheid van de in artikel 2 bedoelde bewijzen, treden de bevoegde autoriteiten met elkaar in contact.
2. De bevoegde autoriteiten antwoorden binnen vijf werkdagen op dergelijk verzoek.
3. Indien een bevoegde autoriteit het antwoord op haar verzoek niet van dien aard acht dat haar twijfels omtrent de echtheid of geldigheid van het of de betrokken bewijzen worden weggenomen, kan zij in de desbetreffende gevallen afzien van de in artikel 3 bedoelde erkenning. Zij stelt de andere bevoegde autoriteit daar dan van in kennis.

Artikel 7. Onregelmatigheden

De bevoegde autoriteiten stellen elkaar onverwijld in kennis van elk geval van verval, intrekking, tijdelijke intrekking of ongeldigverklaring van een in artikel 2 bedoeld bewijs, alsook van elk geval van schriftvervalsing of andere fraude dienaangaande.

Artikel 8. Wijzigingen

De bevoegde autoriteiten stellen elkaar onverwijld in kennis van belangrijke wijzigingen in de regelingen met betrekking tot de opleiding en diplomering waar zij zorg voor dragen in overeenstemming met het STCW-F-verdrag.

Artikel 9. Inwerkingtreding en uitvoering

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.
2. Het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.
3. Wanneer het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te 8/2/20, op
Den Haag

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2020) 2 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag

1. Algemeen

Met deze beschikking worden op basis van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie afspraken vastgelegd teneinde belemmeringen van het vrije verkeer van personen en diensten tussen de Benelux-landen op te heffen voor wat betreft het inzetten van gekwalificeerd personeel op vissersschepen. Meer bepaald, is het de bedoeling om binnen de Benelux een hoog niveau van opleiding, training en certificatie van dergelijk personeel te garanderen, opdat hun vaarbevoegdheidsbewijzen (de zogenoemde *Certificates of Competency/CoC*) en bekwaamheidsbewijzen (de zogenoemde *Certificates of Proficiency/CoP*) wederzijds kunnen worden erkend.

Deze doelstelling wordt nagestreefd binnen het hieronder omschreven kader.

a) *Het STCW-F-verdrag*

In het Internationaal Verdrag betreffende normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen, gedaan te Londen op 7 juli 1995 (hierna: STCW-F-verdrag¹), zijn bepalingen opgenomen met betrekking tot de diplomering van personeel van vissersschepen en de certificatie van hun beroepsbekwaamheden. De mogelijkheid tot erkenning van de door een andere partij bij het STCW-F-verdrag daarvoor afgegeven bewijzen is uitdrukkelijk voorzien in voorschrift 7 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag. Op grond van dat voorschrift, dient een partij bij het STCW-F-verdrag, vooraleer tot erkenning over te gaan, er zich van te vergewissen dat de eisen van het verdrag met betrekking tot de normen van bekwaamheid en de afgifte van bewijzen en officiële verklaringen volledig werden nageleefd door de andere partij.

b) *De EU-context*

Voorschrift 7 van hoofdstuk 1 van de bijlage bij het STCW-F-verdrag ontslaat de EU-lidstaten die partij zijn of worden bij het STCW-F-verdrag niet van hun verplichtingen overeenkomstig richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties². De EU-lidstaten die partij zijn of worden bij het STCW-F-verdrag dienen bijgevolg de nodige voorzieningen te treffen om de toepassing van het STCW-F-verdrag in overeenstemming te brengen met deze richtlijn³.

¹ "International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel".

² PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22 (richtlijn zoals ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking laatstelijk gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 132)).

³ Zie besluit (EU) 2015/799 van de Raad van 18 mei 2015 waarbij de lidstaten worden gemachtigd om, in het belang van de Europese Unie, partij te worden bij het Internationaal Verdrag betreffende de normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen van de Internationale Maritieme Organisatie (PB L 127 van 22.5.2015, blz. 20).

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat, in tegenstelling tot het zgn. STCW-verdrag⁴, de bepalingen van het STCW-F-verdrag niet zijn geïntegreerd in de EU-rechtsorde⁵, er in het kader van de EU geen voorschriften zijn vastgesteld om te verzekeren dat de opleiding van personeel van vissersschepen binnen de EU aan strenge kwaliteitsnormen voldoet en er geen specifieke EU-regeling van toepassing is wat betreft de erkenning van hun beroepskwalificaties.

c) *De Benelux-context*

Ingevolge artikel 3 van de Overgangsovereenkomst bij het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie van 3 februari 1958, zijn de bepalingen van dat verdrag inzake non-discriminatie op grond van nationaliteit in de eerste helft van de jaren 1960 van toepassing geworden op de visserij in de territoriale wateren en hebben België en Nederland hun nationale voorschriften met betrekking tot de visserij in de territoriale wateren gewijzigd opdat onderdanen van één land bij visserij in de territoriale wateren van het andere land er op dezelfde wijze behandeld worden als de eigen onderdanen voor wat betreft de uitoefening van de desbetreffende economische en beroepswerkzaamheden, met inbegrip van de verlening van diensten.

Bovengenoemde Benelux-regeling, welke in de hedendaagse praktijk nog steeds toepassing vindt, volstaat op zich echter niet om binnen de Benelux te kunnen overgaan tot de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag, ook al hanteren België en Nederland dienaangaande gelijkwaardige hoge standaarden (in tegenstelling tot een aantal andere partijen bij het STCW-F-verdrag). Dit kan ondervangen worden door deze regeling aan te vullen en, meer bepaald, door de naleving van deze hoge standaarden, als voorafgaande vereiste voor de erkenning, binnen de Benelux te borgen door middel van een beschikking van het Benelux Comité van Ministers als bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie.

Daarbij dient evenwel rekening gehouden te worden met het feit dat België partij is bij het STCW-F-verdrag sinds 10 augustus 2018 en Nederland sinds 24 maart 2019, doch niet Luxemburg, dat geen bewijzen afgeeft aan personeel van vissersschepen nu dergelijke schepen niet in het Luxemburgs maritiem register worden geregistreerd. Dit impliceert in het bijzonder dat België en Nederland het algemeen stelsel van erkenning van richtlijn 2005/36/EG zonder meer dienen te blijven toepassen ten aanzien van eventuele Luxemburgse zeevarenden die beschikken over andere relevante beroepskwalificaties.

2. Artikelsgewijze toelichting

Preambule

Deze beschikking is erop gericht belemmeringen van het vrije verkeer van personen en diensten weg te nemen door structureel te borgen dat de eisen worden nageleefd die nodig zijn om bewijzen inzake de opleiding, training en certificatie van personeel van vissersschepen te kunnen erkennen, in plaats van de

⁴ Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, gedaan te Londen op 7 juli 1978 ("*International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers*").

⁵ De door het STCW-F-verdrag bestreken materie valt immers niet onder de toepassing van richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking)(PB L 323 van 3.12.2008, blz. 33; richtlijn zoals ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking laatstelijk gewijzigd door richtlijn (EU) 2019/1159 (PB L 188 van 12.7.2019, blz. 94)).

naleving van die eisen in elk specifiek geval te moeten nagaan. Derhalve vormt het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer de geëigende juridische basis voor onderhavige beschikking.

In de preambule wordt benadrukt dat de noodzaak om te borgen dat bovengenoemde eisen worden nageleefd voor België en Nederland voortvloeit uit het STCW-F-verdrag, en dat noch de bestaande Benelux-regeling wat betreft visserij in hun territoriale wateren noch richtlijn 2005/36/EG volstaan om dit op structurele wijze te doen. Daarnaast wordt de specifieke situatie van Luxemburg benadrukt (zie hoger).

Artikel 1

Dit artikel bevat de toepasselijke begripsomschrijvingen. Aangezien deze beschikking kadert binnen de uitvoering van het STCW-F-verdrag, sluit de in de beschikking gebruikte terminologie aan op die van het STCW-F-verdrag en hebben de begrippen van de beschikking in principe dezelfde betekenis als in dat verdrag.

Voor de notie “bewijs” dient evenwel teruggegrepen te worden naar de nationale voorschriften van België respectievelijk Nederland waarin de vereisten van het STCW-F-verdrag werden geïntegreerd. Deze nationale voorschriften maken zowel in België als Nederland een onderscheid tussen *Certificates of Competency* (CoC) en *Certificates of Proficiency* (CoP), terwijl het STCW-F-verdrag dergelijke tweedeling niet hanteert. De desbetreffende nationale definities zijn wat België betreft bepaald in artikel 1, onder 3° en 4°, van het Koninklijk besluit van 13 november 2009 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart⁶, en wat Nederland betreft in artikel 1, lid 1, onder o) en w), van de Wet Zeevarenden⁷.

Wat betreft de “bevoegde autoriteiten” die in de praktijk zullen instaan voor de erkenning van de betrokken bewijzen, dient elk land aan te duiden om welke autoriteiten het gaat. Thans betreft dit in België het Directoraat-generaal Scheepvaart van de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer, en in Nederland de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat⁸. Toekomstige wijzigingen dienaangaande dienen doorgegeven te worden overeenkomstig artikel 4. De afgifte of erkenning van de betrokken bewijzen is in Luxemburg om evidente redenen niet aan de orde.

Artikel 2

Artikel 2 bepaalt het toepassingsgebied van onderhavige beschikking, dat zich beperkt tot de erkenning van *Certificates of Competency* (CoC) en *Certificates of Proficiency* (CoP) die in overeenstemming met het STCW-F-verdrag worden afgegeven door of in naam van de Belgische of Nederlandse overheid. Eventuele bewijzen die autonoom worden afgegeven door een trainingsinstituut en niet in naam van de

⁶ Belgisch Staatsblad, 18.12.2009.

⁷ Wet van 11 december 1997, houdende regels omtrent de bemanning van zeeschepen (Zeevaartbemanning-wet) (Staatsblad 1997, nr. 757); opschrift gewijzigd per 20 augustus 2013.

⁸ Meer bepaald is wat Nederland betreft het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (“de administratie”) de bevoegde autoriteit en is de inspecteur-generaal van de Inspectie Leefomgeving en Transport de ambtenaar die namens Nederland, inclusief de administratie, verantwoordelijk is voor de operationele uitvoering van onderhavige beschikking. Voorts kan met het oog op verificatiedoeleinden informatie verkregen worden bij de onafhankelijke certificeringsorganisatie Kiwa.

overheid, vallen niet onder het toepassingsgebied van deze beschikking. Deze beschikking is evenmin van toepassing op zeevarenden, die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en beschikken over beroepskwalificaties of bewijzen die niet zijn afgegeven door of in naam van de Belgische of Nederlandse overheid, ten aanzien waarvan louter richtlijn 2005/36/EG geldt. Dit betreft ook, bijvoorbeeld, Luxemburgse zeevarenden die beschikken over een bewijs dat is afgegeven door een andere partij bij het STCW-F-verdrag dan België of Nederland.

Artikel 3

Artikel 3 houdt de verplichting in voor België en Nederland om elkaars in overeenstemming met het STCW-F-verdrag afgeleverde bewijzen te erkennen op de wijze zoals bepaald in voorschrift 3 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag (zijnde erkenning/*recognition* gevolgd door bevestiging/*endorsement*). Deze structurele erkenning is mogelijk omdat kan worden bevestigd dat aan het bepaalde in voorschrift 7 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag wordt voldaan. Zowel België als Nederland leven de eisen van het STCW-F-verdrag met betrekking tot de normen van bekwaamheid en de afgifte van bewijzen en officiële verklaringen immers volledig na (zelfs in die mate dat zij beiden hogere standaarden hanteren dan een aantal andere partijen bij het STCW-F-verdrag). Ter staving daarvan verschaffen zij elkaar, op verzoek, inzicht in hun toepasselijke kwaliteitsborgingsystemen (zie artikel 5) en engageren zij zich om vlot samen te werken in geval van twijfels of onregelmatigheden met betrekking tot de betrokken bewijzen (zie artikelen 6 en 7). Verder engageren België en Nederland zich om elkaar op de hoogte te brengen in geval van relevante wijzigingen in hun interne regelingen inzake de opleiding en diplomering van personeel van vissersschepen (zie artikel 8).

Artikel 4

Voor dit artikel wordt verwezen naar de toelichting die reeds bij artikel 1 is gegeven wat betreft de bevoegde autoriteiten.

Artikelen 5 tot en met 8

Zoals vermeld in de toelichting bij artikel 3, gaat de wederzijdse erkenning van de betrokken bewijzen gepaard met transparantie op het gebied van kwaliteitsborging en met samenwerking in geval van twijfel of onregelmatigheden en in geval van wijzigingen in de toepasselijke nationale regelingen. De desbetreffende bepalingen zijn opgenomen in de artikelen 5 tot en met 8.

Artikel 9

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de tenuitvoerlegging van deze beschikking. België en Nederland engageren zich om hun bestaande wet- of regelgeving zo nodig aan te passen om de beoogde erkenningsregeling zo spoedig mogelijk ten volle te realiseren. In België zijn de relevante voorschriften van het STCW-F-verdrag geïntegreerd in het reeds genoemde Koninklijk besluit van 13 november 2009 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart. In Nederland zijn deze voorschriften geïntegreerd in de reeds genoemde Wet Zeevarenden en in het Besluit zeevarenden⁹ en de Regeling

⁹ Besluit van 23 augustus 2001, houdende bepalingen omtrent de bemanning van zeeschepen in de handelsvaart en de zeilvaart (Besluit zeevaartbemanning handelsvaart en zeilvaart) (Staatsblad 2002, nr. 25); opschrift gewijzigd per 1 april 2019.

zeevarenden¹⁰. De uitvoering van deze beschikking impliceert in eerste instantie dat deze twee Benelux-landen elkaars in overeenstemming met het STCW-F-verdrag afgegeven *Certificates of Competency* (CoC) en *Certificates of Proficiency* (CoP) erkennen. Dit veronderstelt naar verwachting geen formele wijziging van bovengenoemde of de ermee aanverwante rechtshandelingen. Aan Luxemburgse zijde zijn geen uitvoeringsmaatregelen aan de orde, nu Luxemburg geen partij is bij het STCW-F-verdrag en dus evenmin de betrokken bewijzen kan afgeven of erkennen.

---

¹⁰ Regeling van de Minister van Infrastructuur en Milieu, van 12 oktober 2012, nr. IENM/BSK-2012/158694, houdende vaststelling van regels over huisvesting van zeevarenden aan boord en enige andere onderwerpen alsmede wijziging van enige regelingen, ter uitvoering van het Maritiem Arbeidsverdrag, 2006, en richtlijn 2009/13/EG (Regeling zeevarenden) (Staatscourant 2012, nr. 21281).